

Месемврия, Созополъ, Одринъ, Солунъ) и въ тѣхъ се запазили. Славянитѣ се настанили по полетата и по селата; въ укрепенитѣ градове не могли да влѣзатъ, защото нѣмали стенобитни машини да съборятъ дебелитъ и високи каменни градски стени.

Славянитѣ били храбри и се бияли смѣло, докато пжтували и дирѣли мѣста за поселване, ала щомъ се поселвали на избранитѣ отъ тѣхъ земи, тѣ слагали оржжието и почвали съ миренъ трудъ да се прехранватъ: ловили риба по рѣкитѣ, пасли добитъка по обширнитѣ пасища, разоравали земята, сѣяли храни, развъждали пчели и т. н. Селцата имъ били прѣснати и състоели отъ прости колиби, хижи, изплетени отъ пръти, и измазани съ калъ.

Сдобрение между византийци и славяни. — Щомъ славянитѣ мирясали и се заловили за мирна работа, византийцитѣ излѣзли отъ скривалищата, отъ укрепенитѣ градове и почнали да се сприятеляватъ съ тѣхъ, да имъ продаватъ градски стоки и да купуватъ отъ тѣхъ жито, добитъкъ, млѣко, сирене и други нѣща за ядене. Византийскитѣ императори видѣли, че съ сила не ще могатъ да излѣзатъ на глава съ преселницитѣ, та поискали да се сдобрятъ съ тѣхъ и по миренъ и хитъръ начинъ да ги подчинятъ подъ себе си. За това пращали голѣми подаръци, скъпоценни дрехи, прѣстени, огърлици и жълтици на славянскитѣ войводи и кметове и ги коткали да живѣятъ мирно съ гърцитѣ, да плащатъ данъкъ и да даватъ войници за византийската войска. Много славянски племена се полѣгали отъ това и се подчинили на Византия. Други пъкъ били свободолобиви, горди, самостояни, и не искали да бждатъ византийски поданици. Ала византийцитѣ съ хитростъ печелѣли все повече и повече.